

עמ"ת 14727/05/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 14727-05-21 פלוני(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 310723/2021

בפני	כבוד השופט אריאל חזק
עוררים	פלוני (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

מדובר בשתי בקשות שהגיש שב"ס לאחר מתן צו אשפוז כנגד העורר.

בבקשה הראשונה ביקש שב"ס להורות כי אשפוזו של העצור (העורר) בבית חולים פסיכיאטרי ייעשה ללא שמירה מטעמו. בבקשה השניה ביקש שב"ס לחלוטין כי תינתן הוראה שאשפוזו של העצור ייעשה במב"ן.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים, תקיפה סתם, היזק לרכוש במזיד, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת סכין, בגין כך שביום 30.3.21 איים על מתלונן כשאמר לו "אני יהרוג אותך" ובהמשך זרק לעברו אבן. לאחר מכן נטל העורר סכין מדירתו, ובעודו אוחז בסכין רץ אחרי המתלונן שברח אל דירתו ונעל הדלת. העורר שבר בהמשך 12 עציצים, והפיל ארון במחסן שהכיל כלי זכוכית וחרסינה.

ביום 31.3.21 שוחרר העורר לחלופת מעצר בפיקוח ערבים, ובהמשך, לאחר שהערבים ביקשו להשתחרר מערבותם ולא נמצאו ערבים חלופיים הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

בדיון מיום 31.5.21 בערר שהוגש בפניי ע"י ב"כ העורר, הוריתי על הגשת חוו"ד פסיכיאטרית בענינו של העורר, ובחוות דעתו של הפסיכיאטר המחוזי מיום 24.5.21 ציינה עורכת חוות הדעת כי בעת הארוע נשוא כתב האישום לא היה העורר אחראי למעשיו, ובנוסף לכך כיום הוא אינו כשיר לעמוד לדיון.

בדיון שנערך בפניי ביום 31.5.21 ביקש ב"כ המדינה כי בית המשפט יורה על אשפוז העורר, ובנוסף לכך ביקש שהמשך הדיון בעניינו של העורר יוחזר לבית משפט קמא בתיק העיקרי, ובמהלך פרק הזמן שעד לדיון בבית משפט קמא תבחן המדינה האם לקבל את האמור בחוות הדעת. ב"כ העורר מצידו ציין כי מאחר ורצון העורר הוא שלא להיות מאושפז, הוא לא יוכל להביע עמדה בבקשת המדינה בכל הנוגע לאשפוזו של העורר. לאחר שמיעת הצדדים הוריתי על אשפוזו של העורר בבית חולים פסיכיאטרי, בהתאם לאמור בסעיף 16(ב) לחוק הטיפול בחולי נפש. כן הוריתי כי התיק יועבר לבית משפט קמא להמשך טיפול.

יוער כי לאור בקשת המדינה ולאור עמדת ההגנה, לא דנתי בביטול צו המעצר שהוצא בבית משפט קמא, וצו המעצר נותר על כנו.

לאחר מתן החלטתי זו הוגשו לבית המשפט באותו יום שתי בקשות מאת שב"ס, (כלאי רחל אלמקייס, קצין כליאה ב/ס שקמה) בשתי הבקשות ציין שב"ס כי עולה קושי לבצע את האשפוז בבית החולים תוך שמירה צמודה של שב"ס, בין היתר מאחר ועל פי נוהלי בית החולים לא ניתן לאזוק העצור במחלקה בעת אשפוזו, ובנוסף יש צורך בבדיקות קורונה בתוקף של הסוהרים, או שנדרש שהסוהרים יהיו בעלי תו ירוק. כן צוין, כי על פי נוהלי שב"ס, אבטחה צמודה מוגדרת כקשר עין רצוף עם העצור, תוך כבילת העצור למיטה, ועל כן כל עוד העצור נמצא במחלקה סגורה לא ניתן לבצע על העצור שמירה צמודה. בנוסף צוין כי נוכחות צוות סוהרים במקום תהווה מכשול לצוות הרפואי בטיפול ובאיזון העצור. לאור האמור ביקש שב"ס בבקשתו הראשונה להורות כי אשפוזו של העורר יעשה ללא שמירה צמודה של שב"ס, ובבקשתו השנייה שהוגשה זמן קצר לאחר מכן ביקש שב"ס להורות לחלופין כי קיום צו בית המשפט ואשפוזו של העצור יעשה במב"ן (מרכז בריאות הנפש) אשר נמצא בתוך מתקן כליאה בימ"ר ניצן.

מיד לאחר הגשת הבקשות הורה בית משפט כי העורר יאושפז "בשלב זה" במב"ן ובמקביל הורה על קים דיון בבקשות ביום 1.6.21.

בדיון שנערך בפניי ביום 1.6.21 לאחר הגשת הבקשות, ציין ב"כ העורר כי יסכים לבקשתו הראשונה של שב"ס. לדבריו, ההליך בבית משפט קמא צפוי להסתיים בקרוב בהפסקת הליכים, כאשר הדיון קבוע כעת לסוף החודש וההערכה היא שהדיון יוקדם. עוד ציין כי להותיר את העורר בסטטוס עצור במב"ן יגרום לעורר עוול, כאשר לדבריו מבחינת ראיות לכאורה מצבו של העורר השתנה בעקבות חוות הדעת הפסיכיאטרית, ובדבריו הפנה לבש"פ 90/18, מדינת ישראל נ' פלוני, מיום 13.2.18.

לשיטת הסנגור, החלטת בית המשפט הורתה לשלוח העורר לאשפוז, והפסיכיאטר המחוזי הוא זה שצריך לקבוע את מקום האשפוז.

לשיטת ב"כ העורר, בקשתו היא להורות על שחרור העורר ועל אשפוזו בבית חולים באשפוז.

ב"כ המשיבה מצידו ציין כי כל עוד העורר הוא בסטטוס עצור עד תום ההליכים לא ניתן להסיר ממנו האבטחה, ולדבריו מתוך דברי נציגי שב"ס קיימת בעייתיות בכך שהעורר יושאר בבית חולים פסיכיאטרי ללא אבטחה צמודה. לאור זאת, ביקש ב"כ המדינה להורות כי אשפוזו של העורר יעשה במב"ן.

סעיף 16 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א - 1991, קובע כדלקמן:

"ציווה בית המשפט על מעצרו של אדם והוא סבור ... כי העצור חולה וכי מצבו מצריך אשפוז, רשאי בית המשפט לצוות שהמעצר יהיה בבית חולים שיקבע הפסיכיאטר המחוזי או באגף פסיכיאטרי של בית סוהר ..."

על פי בקשת המדינה ובפועל על פי דרך המלך הוחזר ענינו של העורר לבית משפט קמא על מנת שזה ידון בתיק "העיקרי" בסוגיית הפסקת ההליכים כנגד העורר.

כפי שצוין, הדיון בבית משפט קמא בתיק העיקרי, נקבע לסוף חודש זה, ובנסיבות העניין יהיה מקום להורות כי יוקדם וייערך, ככל הניתן, במהלך השבוע הקרוב או מייד לאחריו.

הבקשה דנן עוסקת אפוא ב"תקופת ביניים" של כשבוע ימים עד למתן ההחלטה בענין הפסקת ההליכים כנגד העורר.

בנסיבות אלה, ומבלי להיכנס לעובי הקורה בסוגיות העובדתיות העולות מתוך בקשות שב"ס, אך תוך הבאה בחשבון של עובדות אלה, מצאתי לנכון לקבוע כי לאור המפורט, מאחר ומדובר בתקופת גישור קצרה, מאחר והמדינה טרם הודיעה סופית כי תסכים לקבל חוות הדעת, מאחר ושב"ס הודיע בפועל כי יסכים לאשפוזו של העורר במב"ן ומאחר והעורר כבר מצוי במב"ן ומקבל הטיפול הנחוץ במקום לא יהיה מקום בשלב זה להורות על העברתו של העורר ממב"ן לבית חולים פסיכיאטרי אחר.

החלטה זו תועבר בהקדם האפשרי לעיון השופט הדן בתיק הת.פ (60334-03-21) בבית משפט קמא, וזה יקבע בהתאם לשיקול דעתו של העורר ככל הניתן השבוע הבא או בימים הקצרים שלאחריו.

ההחלטה ניתנה היום, 3 ביוני 2021, בהעדר הצדדים ותשלח ע"י המזכירות לצדדים.

אריאל חזק, שופט